Vergilius Maro, Publius; Servius [Comm.]; Donatus, Aelius [Comm.]; Landinus, Christophorus [Comm.]; Domitius <de Calderiis> [Comm.]: Opera: Bucolica et Georgica

Nürnberg: Anton Koberger, 1492 Seite 592

tionē cū eundē caſū per ſynereſim in vs miſerit actm̄ in e mittant neceſſe eſt. Ideo quia cū naturā ſuam ſeruant. actm̄ in vocalē mittunt non in conſonantē & debet ſynereſis plenitudinis ſeruare rationem: vt ecce o Διομηδης plena declinatio ē του Διομηδεος: τῷ Διομηδεϊ: τον Διομηδεα. p ſyneræſim āt facit του Διομηδους τῷ Διομηδει τον Διομηδη. ergo hic accuſatiu⁹ ideo in e exit nō i en: qa cum integrum eſt hoc nomē in eos exit: & creſcit eius genitiuus. Si em̄ ιςοςυλλαβος ſit noiatiuus ac cuſatiuū in en mittit: nec habet s in genitio vt θουκυδιδης θουκυδιδου θουκυδιδην. nā diomedes ideo in gtō os habet: quia & cum integrum eſt: & Διομηδεος facit habet s conſonantem.

DO. Ecce inopinatū pnunciat malū hæc dictio & graue ſatis ac vehemēs. Neq3 auꝝ. quod quidē ēt qui nullo odio cōmoti ſunt in prælīū excitat: & ad iniurias vt probauit ī Pigmaleone & in polymneſtore. Alta ad limina. interiorē partē domū ītelligit & nō curiam quā deſcripſerat in qua de rebus letis agebatur. Olli cōuenere. oñdit q̄ cupide propter magnitudinem periculi omnes concurrerent.

CHRI. Dirū. qđ ex deoꝝ ira puenerit ergo iiuſtū & plenū ſupplicio. Turniq3 hy. nā oēm cām belli a Turno pfectā volebāt: q ne amitteret Lauinæ cōiugiū id moueri curauit nulla hita rōne fatoꝝ. Quapp ipſam ſolum obiiciendū eſſe armis cū oē certamē ſumat vt ipſe regnet. Ingrauat hæc drāces. oſtēdit qđ ſolet vſu venire: q in repu. ſint ſp aliqui qui in cōe cōſulāt & ſua libertate freti dum vtilitati publicæ conſulant non recuſent principium odiū ſubire. cōtravero eſſe pleroſq3 q factionē ſecuti pricipibus faueāt pſertim ſi illoꝝ extent aliqua in rēp. merita: aut virtutibus excellāt. Ecce ſuper mœſti. ſæpe euenit q fortuna aliqd afferat qđ in dubiis cōſolationibus maximū afferat momentū: Nam eadē rñſa Diomedis ſi poſt captū cōſiliū relata ſciuiſſent: paruū momentū attuliſſet. Defecit. Aio & cōſilio. Nā neq3 tumultuāti Turnō ſatis tuto aduerſari poterat: & Aeneæ a diis faueri & a fatis videbat: pſerti cū ira deoꝝ tanta ſtrage afflictos latis cerneret. Quapp veluti ſapiēs vir cū egeret cōſilio ab aliis ſumendū cenſuit pſertim a primis qui cæteros auctoritate & ſapientia anteibāt. Fluunt plenis viis. oñdit & plurimos fuiſſe & cū celeritate veniſſe. Quæ referant fari iubent. recte: nam petiturus conſiliū oēs difficultates cōſulitis afferre debuit.

Atq3 iter emenſi caſus ſuperauimus omnes:
Contigimuſq3 manum: qua cōcidit ilia tellus
Ille vrbē argiripam patriæ cognomīe gentis.
Victor gargani condebat iapygis agris
Poſtq̄ introgreſſi: & coram data copia fandi:
Munera preferimus: nomē patriāq3 docem⁹
Qui bellū intulerit: q̄ cauſa attraxerat arpos:
Auditis ille hæc placido ſic reddidit ore.
O fortunatæ gentes: ſaturnia regna:
Antiqui auſonii: quæ vos fortuna quietos
Sollicitat: ſuadetq3 ignota laceſſere bella:
Quicunq3 iliacos ferro violauimus agros
Mitto ea q̄ muris bellādo exhauſta ſub altis.
Quos ſimois premat ille viros īfanda p orbē
Supplicia: & ſcelerū pœnas expēdimus oīs
Vel priamo miſerāda man⁹ ſcit triſte mineruę
Sydus: & euboicæ cautes: vtroq3 caphareus.
Militia ex illa diuerſum ad littus abacti

SER. Caſus oēs. itineris. ſ. & bene vilitatē ſingulaꝝ rerum generalitate vitauit ne diceret Flumina latrones. Qua concidit illa tellus. εμφατικως dixit p vrbs ilia. nā terra nō cōcidit: ſed ciuitas. Argiripā. diomedes fuit de ciuitate q̄ Argoſippion dicitur. de qua Hom. αργος ιπποβοτον. Hora. Apertū dicet equis argos. Hic in Apulia condidit ciuitatē: quā patriæ ſuæ noie appellauit: & argoſippon dixit: quod nomen poſtea vetuſtate corruptū eſt. & factū eſt vt ciuitas Argiripa diceret: qđ rurſus corruptū arpis fecit. Gargani cōdebat iapigis aruis. iapygiæ pars ē Apuliæ ī qua eſt mons gargan⁹: q per Calabriā vſq3 in adriaticū tendit pelagus. Lucan⁹: Appulus adriacas exit gargan⁹ in vndas Gargani aūt iapygis figura eſt p gargani iapygi: & hæc iapygia apulia: a qua & iapix ventus noiatus eſt: nam iapidia Venetiæ regio eſt ab oppido dicta: vñ eſt Tum ſciat aerias alpes & noricas ſiqs Caſtella in tumulis & iapydis arua timaui. O fortunatæ gētes quæ habitetis regna ſaturnia. i. o viri ſemp pace gaudētes. nā legimus aurea quæ vt perhibēt illo ſub rege fuerē Sæcula. & bñ hoc laudat: qđ eis pſuadere deſiderat. Antiqui auſonii. Qui primi Italiā tenuerūt: auſones dicti ſūt. Quietos. Quib⁹ eſt amor pacis a maioribus tradit⁹ pp regnum. Saturni. Ignota laceſſere bella. ſ. troianoꝝ: nō oia generaliter bella. nā legimus captiui pendent currus curuæq3 ſecures. Suadet. Vobis ſubaudis. nā vos a ſupioribus nō pōt ſubaudiri: quia nō te ſed tibi dicimus ſuadeo. Violauimus. Quaſi ſacra. nā violare de rebus religioſis dicimus: & ingenti arte dicit ne aut victoriā ſuā ſileat: aut nō procedēdo cōtra eos quos vicit cōfiteatur ignauiā dicēs nō eſſe cōtra eos pugnādū: quos vicere pnicioſiſſimū eſt. Quos ſimois premat ille viros. i. toto orbe celebris. alibi Vbi tot ſimois correpta ſub vndis Scuta virum galeaſq3 & fortia corpora voluit.

Scelerum pœnas expendimus oēs. Luimus oēs pœnas quæ ſunt ſtatutæ celeribus: alii ſceleris omis legunt: nā oēs ad græcos nō pōt referri: qa nō oēs pertulere ſupplicia. Vel priamo miſeranda manus. etiā Priamo: vt Carmina vel cœlo poſſunt deducere Lunā. Eſt autē pacuuii: qui ait: ſi Priamus adeſſet: & ipſe eius cōmiſereſceret. Scit triſte myneruæ ſydus. Fabula hoc hēt pp Caſſandræ ſtuprū græcis iratam eſſe Mineruam. vel q ei victores ſacrificare voluerunt per ſuperbiā: vñ eos redeuntes grauiſſima tēpeſtate fa-

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-85/0591
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG